

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק טו, פרשת נח שיחה ג

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

העולם נברא שלם
אבל לא היה בכוחו להתרומם.
כשהאנשים חטאו,
מה' הם התרחקו ונאבדו.

כשהעולם התמלא חמס,
בא המבול והעולם נהרס.
ואז התחדש העולם ונטהר,
כי על ידי תשובה, לחדש תמיד אפשר.

את הקשת ה' ברא,
כשהאוויר בעולם השתפרה,
כי רק כאשר האוויר זך ונקי,
אפשר לראות קשת כל כך צבעוני.

מהארץ אדים עולים,
לעננים הם הופכים.
וכאשר קרני השמש דרכם משתקפים,
את כל הצבעים בהם רואים.

לפני המבול לא ראה אף אחד קשת בחיים,
כי העולם היה מידי נמוך והעננים היו מידי עבים.
אך אחרי המבול מורה הקשת שהעולם הזדכך,
ולמבול נוסף אין יותר צורך.

ב"ה

טבע ועונות השנה לא יפסיקו,
 "ויום ולילה לא ישבותו"
 על כך דרשו בגמרא,
 עובד כוכבים ששבת חייב מיתה.

משימה לגוים ה' נתן,
 עליהם לעבוד כל הזמן.
 על התנועה של העולם הם אחראים,
 ואילו המתנה של שבת – נתן ה' רק ליהודים!

לפני המבול, התקיים העולם מכוחות עליונים,
 אך לאחרי המבול נקבעה הקשת בשמים
 להורות שהעולם מתקיים מכוחות תחתונים,
 כהקדמה למתן תורה, לחבר העליונים והתחתונים ע"י עבודת היהודים.

משבת את הכוחות מקבלים,
 לחבר את העליונים עם התחתונים.
 אור של מנוחה שמעל הטבע,
 מכניסים לתנועה, עד שמשיח בא!
